

Obraća vam se T. Lobsang Rampa, autor knjiga "Treće oko" i "Doktor iz Lase". Iako sam tibetanski lama, neki ljudi u Engleskoj i jedan čovek u Nemačkoj su pokušali da me diskredituju. Zaista nema smisla ulaziti u razloge toga jer moj agent u Engleskoj, izdavači "Trećeg oka" i mnogi drugi ljudi u zemljama širom sveta imaju uvid u sve moje radove gde sam jasno izjavio da sam Lama iz Potale u Tibetu i sveštenik. Moji radovi takođe pokazuju da sam služio u kineskoj vojsci kao hirurg.

Određeni predstavnici štampanih medija u Engleskoj, pošto nikada nisam želeo da im dam intervju (ne bih rekao ono što su od mene želeli da kažem), započli su kampanju protiv mene. Stvarni razlog za to je bila pakost ljudi! I samo zato što sam bio osoba koju nisu mogli da razumeju, pokušavali su da progone ili povuku na dno ili diskredituju sve one koje ne razumeju. Moja treća knjiga, "Istinita priča o Rampi" će vam umesto mene ispričati sve detalje, ali želim da ponovim i naglasim da je sve što je napisano i rečeno istinito i da je to moje lično iskustvo. Dozvolite mi da naglasim da sam sve što tvrdim da jesam. Ova izjava vas može potaći da potražite još detalja o meni, detalje koje ćete pronaći u tri pomenute knjige.

Rođen sam u Tibetu u plemićkoj porodici i postao sam dečak-monah u veoma poznatoj lamaseriji. Kako sam napredovao kroz svoje studije napredovao sam u rangu i statusu, a na kraju je došlo vreme da napustim Tibet i odem u Chunking u Kinu. Tu sam studirao medicinu i stekao zvanje doktora, doktora nauka i magistra umetnosti. Takođe, kasnije u životu sam naučio da upravljam avionom što mi je bilo izuzetno dragoceno znanje. U decembru 1933. godine, voljeni trinaesti lama je preminuo i vratilo sam se na Tibet u kratku posetu, kako bih bio prisutan u tim tužnim momentima.

Japanci su 13. avgusta 1937. godine započeli svoju vladavinu terorom u Šangaju. U kineskim snagama dobio sam čin kapetana hirurga. Moje obaveze su bile leteti u teško pogođena područja i obavljati hitne operacije. Početkom 1938. godine Japanci su me ranili i uhapsili su me kao ratnog zatvorenika. Posle tri meseca uspeo sam da pobegnem, i da se dokopam Tibeta da bih video svoje prijatelje i učestvovao u ceremonijama. Posle ovoga i posete mojoj kući u Lasi, vratio sam se na dužnost Kineskim vazduhoplovnim snagama. Do tada je već započeo svetski rat i Japanci su svuda pobeđivali. Bili smo uskraćeni za zalihe svega jer su Britanci zatvorili put do Burme. Na moju nesreću, opet sam bio zarobljen od strane Japanaca, koji su me krvnički mučili jer su me prepoznali kao bivšeg zatvorenika koji im je već jednom pobegao. Beg ratnog zatvorenika je u njihovim očima bio ogroman zločin.

Pošto sam bio hirurg, japanci su me poslali kao činovnika u veliki logor za žene. Još jednom sam pobegao, ali sam ponovo uhvaćen, još gore mučen i obe noge su mi bile slomljene jer su imali za cilj da me zaustave u ponovnom pokušaju begstva. Ponovo sam bio poslat u Japan, 1944. godine, u logor blizu Hirošime, i to je takođe bio logor za žene. Neke od žena u logoru su bile vrlo uticajne osobe, visoko pozicionirane i sa odličnim društvenim vezama. Neke od njih su mučene do smrti zato što su imale izuzetno važne informacije koje su japanci jako želeli. Obzirom da su znali da su mi one prenosile te informacije, mučili su i mene. Sve ove strašne stvari su mi izazvale upalu pluća. Dok sam se oporavljao od upale, atomska bomba je bačena na Hirošimu. U toj sveopštoj konfuziji, pošto su Japanci bili vrlo uplašeni, pobegao sam i krenuo ka moru gde sam ukrao ribarski brod. Otisnuo sam se u Japansko more, bez hrane i bez vode, ali sa puno nade. Nekoliko

dana kasnije brod se nasukao na obalale Kervia (periferija Najina na severoistočnoj obali Koreje) a odatle sam krenuo do Vladivostoka stopirajući kada god sam mogao iako sam dobar deo puta prepešačio.

U Vladivostoku sam pronašao mnoge druge izbeglice koje su se krile u vozovima. Sakrio sam se ispod vagona trans-Sibirske železnice i uspeo sam da prođem kroz ledeni Sibir. Nekoliko nedelja kasnije sam stigao u Moskvu obučen u odeću u kojoj sam putovao sve vreme. Uspeo sam da ukradem i nešto hrane iz vagona kojima sam putovao ali ponekad smo ja i druge izbeglice kao hranu koristili mast iz buradi i pacove koje smo hvatali golim rukama i jeli sirove. Posle nekoliko dana u Moskvi su me uhapsili sovjetski vojnici i odveli u zatvor Lubianka jer sam bio osumnjičen za špijunažu. Procedura pranja mozga je trajala nekoliko nedelja, nakon čega mi je rečeno da ću biti proteran iz Rusije. Otišao sam iz zatvora Lubianka kao jedan siromašan čoveka a imao sam pratnju teško naoružanih stražara. Odveden sam na železničku stanicu. Tamo, još uvek u društvu stražara, ukravam se u voz i odlazim u Sibir u Poljsku (Lvov vojvodstvo je sada poznato kao grad Lviv u Ukrajini) i opet sam bio sam. Evropa je u to vreme bila veoma uznemirena, neposredno nakon rata. Prošao sam kroz Poljsku, Nemačku, i na kraju sam došao u Cherbourg u Francuskoj. Tamo sam se ukrcao na brod na kome sam radio kako bih se dokopao SAD-a i konačno sam došao u luku Njujorka. Kao članu posade bilo mi je dopušteno da budem na kopnu što sam iskoristio. Pokušao sam da radim nekoliko različitih poslova u pokušaju da se smirim i stacioniram. Jedan od poslova bio je i na radiju, ali nakon što mi je život u Americi dosadio, odlučio sam da posetim Englesku.

Ponovo sam aplicirao za posao na brodu i dobio sam ga pa sam mogao da razmišljam o odlasku iz zemlje. 1951. godine brod je pristao u Sautemptonu u Engleskoj, moji papiri su bili u redu, ali jedan od zvaničnika u luci, zbog nekog neobjašnjivog razloga mi se odmah mi se nije dopao. Suprotno svim pravilima i propisima izvadio je moje papire, srušio ih i bacio na pod. Odveden sam i smešten u ćeliju a dva dana kasnije, sam ukrcao na brod koji je plovio za Ameriku. Stigao sam u Njujork, nisam imao papire a kada sam im ispričao šta se dogodilo u Engleskoj sa mojim papirima nisu mi poverovali. Neću ulaziti u detalje, ali ću reći, da sam morao da se vratim u Englesku. Ja, kao i mnogi drugi ljudi, imam zadatak i svrhu u životu, a moja je u vezi sa ljudskom aurom i uređajem koji pokušavam usavršiti. Prosto sam morao da se vratim u Englesku. Kako sam to učinio opisano je u trećoj knjizi.